

به نام خدا
وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان

بی گمان در هر جامعه‌ای از جمله کشور عزیزمان، ایران، معیارهای رفتاری و آداب شرعی و عرفی ویژه‌ای وجود دارد و هر سازمان و نهاد علمی آموزشی برای پیشبرد اهداف عالی‌ه خویش ضوابط و مقررات درون سازمانی خاصی را تنظیم و به مرحله‌ی اجرا درمی‌آورد. از موضوعاتی که مورد عنایت ویژه و تابع مقررات خاصی است، نحوه‌ی پوشش و رفتار دانشجویان در محیط‌های آموزشی است. در جامعه ما که قوانین آن برگرفته از دین مبین اسلام بوده و عرف و آداب ملی و مذهبی ما نیز دارای پایه‌های مستحکمی است، پوشش ظاهری افراد به خصوص در محیط‌های آموزشی از ارزش و اهمیت قابل توجهی برخوردار است و رعایت آن در محیط‌های آموزشی، از یک سو بیان‌گر احترام به آداب ملی و مذهبی و ایجاد فضایی آرام و مناسب می‌باشد و از سوی دیگر نیز به آرایه‌ی تصویری مثبت از اخلاق حرفه‌ای منجر می‌گردد.

آئین‌نامه‌ی رفتار و پوشش حرفه‌ای بر اساس مبانی دینی و فرهنگی ایران و توجه خاص به جایگاه ویژه‌ی گروه‌های پزشکی به استناد آئین‌نامه‌ی پوشش و رفتار حرفه‌ای وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی سال ۱۳۹۱ تدوین شده است. تدوین آئین‌نامه‌ی مذکور با هدف حفظ شان و حرمت محیط‌های علمی، آموزشی پژوهشی، صیانت از کرامت انسانی، شان دانشجو و خدمت‌رسانی مناسب، ضمن افزایش اعتماد و اطمینان بیمار به محیط‌های آموزشی و درمانی، ایجاد حس احترام، آرامش و راحتی بیماران صورت گرفته است. در سطح دنیا نیز برای حفظ این قدر و منزلت ملاک‌هایی وجود دارد که گروه‌های پزشکی ملزم به رعایت آن هستند. اساساً رفتار حرفه‌ای به تمامی اعمال و گفتاری اطلاق می‌شود که از فرد در جایگاه شغلی وی انتظار می‌رود. پوشش حرفه‌ای نیز به لباسی گفته می‌شود که فرد در حرفه خاص خود ملزم به پوشیدن آن است. به استناد مصوبه‌ی مذکور رفتار حرفه‌ای مربوط به دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمان به این ترتیب تبیین می‌شود:

۱: الزامات کلی دانشجویان در محیط‌های آموزشی و پژوهشی:

۱-۱: پرهیز از ایجاد هر گونه‌ی اخلاق به هنگام تدریس، به عنوان مثال:

- ورود به کلاس بعد از استاد
- خوردن، آشامیدن و جویدن آدامس
- صحبت کردن، ایجاد هر گونه‌ی سر و صدا
- استفاده از تلفن همراه، لپ‌تاپ، تبلت، ...

۱-۲: پرهیز از اعمال و رفتاری که خلاف ارزش‌های اسلامی، دانشجویی و اخلاقی محسوب می‌شود مانند:

- بی‌توجهی به اصول ادب و احترام، فروتنی، اخلاق و آداب اسلامی
  - توهین و تمسخر زبانی و رفتاری، مشاجره و پرخاشگری
  - مصرف هر گونه‌ی مواد دخانی یا هر ماده‌ی مضر دیگر
- ۱-۳: تعهد به حفاظت و استفاده‌ی صحیح از امکانات، تجهیزات و وسایل آموزشی و عمومی که در اختیار دانشجویان قرار می‌گیرد.
- پرهیز از کاربرد تجهیزات بدون هماهنگی با مسئول واحد مربوطه

- توجه به راهنمای استفاده از وسایل در محیط کار و علائم هشدار دهنده
- استفاده از امکانات و تجهیزات دانشگاه تنها برای انجام امور مربوط به دانشگاه، دانشکده و کلاس
- پرهیز از ایراد هر گونه خسارت به اموال موجود در دانشگاه و محیط های بهداشتی درمانی

۲: الزامات رفتار حرفه ای برای دانشجویان در مرحله ی بالینی

رعایت کلیه ی ضوابط مندرج در آئین نامه ی رفتارهای حرفه ای در محیط آموزشی و پژوهشی برای کلیه دانشجویان الزامی است. بدین ترتیب که دانشجویان باید:

- متون مصوب اخلاق پزشکی را به منظور رعایت حقوق مراجعان و همراهان آنها مطالعه و به آن عمل کنند.
  - حریم شخصی و آرامش روحی بیمار را در هر شرایطی رعایت کنند و بکوشند که قبل از معاینه، آزمایش و یا تهیه ی شرح حال، از بیمار رضایت بگیرند.
  - در صورتی که دستورالعملی را که به ضرر بیماران، ناقض مقررات بالینی و ایمنی می یابند؛ مورد را بلافاصله با مسئول ارشد آموزش بالینی در میان بگذارند.
  - هنگام معاینه، حریم خصوصی بیماران را رعایت کنند.
  - به اعتقادات مذهبی و فرهنگی بیماران احترام بگذارند.
  - در موارد غیر اورژانس، در رابطه با انتخاب درمانگر و روش درمانی بیماران به حقوق ایشان احترام بگذارند.
  - از سوء استفاده از موقعیت بیماران و یا خانواده های آنان بپرهیزند.
  - اسرار بیماران را حفظ کنند.
  - در حین انجام وظیفه در محیط های بهداشتی درمانی، کارت شناسایی خود را نیز به همراه داشته باشد.
  - از خوردن، آشامیدن و استفاده از تلفن همراه بر بالین بیمار، مطلقاً بپرهیزند.
- پوشش حرفه ای دانشجویان باید به گونه ای باشد که ضمن رعایت شئون اسلامی با شئون حرفه ای ایشان نیز متناسب باشد.

۳: پوشش حرفه ای برای دانشجویان دختر

۱-۳ آنچه رعایت آن الزامی است:

- پوشیدن روپوش سفید
- پوشیدن کفش ساده، تمیز، با پاشنه ی متعارف و بدون صدای آزار دهنده
- داشتن ناخن های کوتاه، تمیز، پیراسته و بدون تزئین

- داشتن ظاهری آراسته و بدون آرایش و خال کوبی

- پوشیدن جوراب

۲-۳ آنچه پرهیز از آن واجب است:

- پوشیدن مانتوی خیلی تنگ یا خیلی گشاد، کوتاه یا خیلی بلند و خیلی نازک

- پوشیدن شلوار کوتاه و تنگ

- پوشیدن لباس هایی که به عمد پاره یا وصله شده باشند.

- پوشیدن چکمه روی شلوار

- استفاده از دمپایی و صندل

- استفاده از رنگ های تند و زننده

- استفاده از عطریا ادکلن با بوی تندو زننده

- استفاده از لباس، کیف، کفش، جوراب، مچ بند، شال، دستمال گردن، کمر بند، انگشتر و کلاه هایی که دارای نقوش و نوشته های زننده و غیر متعارف باشد.

۴: پوشش حرفه ای برای دانشجویان پسر

۱-۴ : آنچه رعایت آن الزامی است:

- پوشیدن روپوش سفید

- پوشیدن لباس ساده

- پوشیدن جوراب

- پوشیدن کفش جلو بسته

- پیرایش موی سر و صورت بطور ساده، کوتاه و به دور از مدهای افراطی

۲-۴ : آنچه پرهیز از آن واجب است:

- پوشیدن پیراهن آستین کوتاه یا خیلی تنگ

- پوشیدن شلوار تنگ و کوتاه

- پوشیدن لباسی که به عمد پاره یا وصله شده باشد.

- پوشیدن دمپایی و صندل

- پوشیدن لباس و کفش با رنگ های تند و زننده
- پوشیدن لباس بسیار نازک
- استفاده از کراوات یا پایپون
- داشتن ناخن های بلند